

Ons horen en ons spreken

Preek over Marcus 7:35

Te lezen: Jesaja 35 en Marcus 7:31-37
Zuilen, 11 februari 1973

Wij lazten samen Jesaja 35 en Marcus 7:31-37. De aandachtige luisteraar zal tijdens de schriftlezing al hebben vastgesteld op welke manier deze bijbel gedeeltes met elkaar samenhangen. In Jesaja 35 is sprake van blinden die zullen zien, van lammen die zullen lopen en springen, van doven die zullen horen en van stommen die zullen spreken en jubelen. In Marcus 7 ontmoeten wij een man die en doof en stom is. Jezus geneest hem zodat hij kan horen en spreken. Dit verbindt Marcus 7 met Jesaja 35. Boven dat oudtestamentische hoofdstuk heeft het Nederlands Bijbelgenootschap als opschrift geplaatst: 'Het heil voor de verlostten des Heren'. Dat heil wordt hier in beeldende, kleurrijke taal beschreven. God zal het zo maken dat in de woestijn beken zullen ontspringen. Als gevolg daarvan zal de woestijn gaan bloeien als een narcis. In de kale steppen zullen bossen groeien als op het Libanongebirge. De onvruchtbare droge zandvlakte zal herschapen worden in welige akkers, te vergelijken met de vlakte van Saron.

God herschept voor zijn volk de woestijn in een paradijs tuin. Wat heeft dat volk nu nodig? Ogen om de woestijn te kunnen zien bloeien! Om deze reden zegt de profeet dat God dan de blinden de ogen zal openen. Wat hebben de mensen nodig wanneer God zulke ongelofelijke dingen doet? Oren om het grote nieuws van Gods heilsdaden te horen! Oren die horen kunnen wat God door zijn profeet laat zeggen: 'Weest sterk, vreest niet want God zal komen en u verlossen'. Om deze reden zegt Jesaja dat God dan de doven de oren zal ontsluiten. Wat hebben de mensen nodig wanneer God de woestijn verandert in een paradijs? Een tong die God voor dit werk kan loven en prijzen! Daarom lezen wij in Jesaja 35 dat God dan de tong van de stomme zal losmaken. Wat hebben mensen nodig wanneer God op aarde een situatie schept, waarvan de mensheid altijd al gedroomd heeft? Benen om van vreugde te kunnen dansen! Daarom zegt Jesaja dat God dan de benen van de lamme kracht zal geven. Wanneer God zijn heilswerk verricht moeten de mensen zintuigen bezitten die open staan voor dit heilswerk: Ogen die kunnen zien en oren die kunnen horen. Wanneer God mensen zijn heil schenkt moeten die mensen dit heil voor zichzelf kunnen verwerken. Zij moeten een tong bezitten die God kan loven. Zij moeten benen bezitten die hen kunnen dragen voor een vreugdedans.

Wij lazten uit Marcus 7 dat Jezus een doofstomme geneest. Wij moeten deze geschiedenis begrijpen tegen de achtergrond van Jesaja 35. In het leven en werk van Jezus heeft God een beslissend begin gemaakt met het heilswerk dat Jesaja aankondigde. U hebt gelijk: Ten tijde van Jezus bloeide de woestijn nog niet als een roos. Maar er zat zogezegd klimaatsverandering in de lucht! Want wat Jezus zei en deed bezit een kracht die eens het aanzien van deze wereld volledig zal veranderen. Het is een krasse uitspraak, maar hij moet toch gedaan worden: In het leven en werk van Jezus is God begonnen de aarde te herscheppen van een woestijn in een paradijs tuin! Wat hebben de mensen dan nodig wanneer zij Jezus ontmoeten? Jesaja 35 geeft het antwoord. Ogen die het zien dat God in het leven en werk van Jezus Christus is begonnen het aangezicht van de wereld te veranderen. Daar heb je verdraaid scherpe ogen voor nodig! Want om je heen kijkend zie je er soms niets van!

Jezus geeft zulke scherpziende ogen. Hij maakte blinden ziende. Dat wil zeggen: Hij opent hen de ogen voor Gods heilswerk.

Wat hebben de mensen nodig die met Jezus in aanraking komen? Zoals Jesaja 35 zegt: Oren die in Jezus' woorden het nieuws van Gods verlossende liefde horen! Oren die het evangelie verstaan! Maar ook: Een tong die God voor zijn liefde kan prijzen. Een tong die het anderen kan doorvertellen dat God begonnen is een keer te brengen in het lot van de mensheid. Waarom geneest Jezus in Marcus 7 een doofstomme man? Om die man instaat te stellen de vogels te horen fluiten? Om hem de gelegenheid te geven met zijn buurman over het weer te babbelen? Ook dat!

Wanneer Jezus een mens geneest doet hij dat om het leven in al zijn rijkdom en met al zijn kanten voor die mens te ontsluiten. Maar daarmee is niet alles gezegd. Wij moeten er oog voor hebben dat de genezing van de doofstomme in het Marcusevangelie voorkomt in een reeks verhalen die uitloopt op de belijdenis van Petrus. Kort na de genezing van de doofstomme en direct volgend op de genezing van een blinde vraagt Jezus zijn discipelen: 'Wie zeggen jullie dat ik ben?' Petrus antwoordt: 'U bent de Christus'. Petrus' ogen waren geopend voor de waarheid van Jezus' persoon, zoals de ogen van de blinde kort tevoren waren geopend. Petrus' oren waren geopend voor de goddelijke waarheid van Jezus' woorden zoals de oren van de doofstomme kort tevoren waren geopend. Petrus' tong was vrijgemaakt om deze waarheid over Jezus uit te spreken zoals de tong van de doofstomme kort tevoren was vrijgemaakt. Waarom geneest Jezus in Marcus 7 een doofstomme man? Hij ontsluit deze man de oren opdat hij de boodschap van Gods reddende liefde kan verstaan. Hij maakt deze man de tong vrij. Opdat hij daarmee God voor zijn liefde kan prijzen. Opdat hij anderen over deze liefde kan spreken.

Dit willen Jesaja 35 en de laatste zeven verzen uit Marcus 7 ons zeggen: God heeft de mensen lief. En hij wil dat zijn liefde zich onder de mensen uitwerkt. Daarom opent hij doven de oren voor het woord van zijn liefde. En geeft hij stommen een tong die van zijn liefde kan spreken. God maakt oren en tongen geschikt voor zijn liefde.

In deze weken wordt het gemeentelijk werk beheerst door het thema 'De onderlinge liefde en haar praktische consequenties'. U doet natuurlijk allemaal mee in de gespreksbijeenkomsten die aan dit thema zijn gewijd. En daar komt dan het boekje 'Operatie Agapè' op tafel dat alle leden en vrienden van de gemeente ter hand is gesteld. U bent waarschijnlijk al begonnen om – ter voorbereiding op de gemeenschappelijke besprekingen – dit boekje voor uzelf te bestuderen. Dan hebt u waarschijnlijk al ontdekt dat horen en spreken een bijzonder belangrijke rol spelen in het liefhebben van elkaar. Het boekje 'Operatie Agapè' stelt enkele praktische zaken aan de orde waarom het gaat in de onderlinge liefde. Ik noem er enkele: Het achterwege laten van scherpe kritiek, geklets en gedachteloze opmerkingen.

Hoe komen zulke dingen in de gemeente? Iemand vangt in de gemeente wat op. Over een bepaalde zaak of over een bepaald persoon. Hij hoort iets. Met zijn eigen, heel persoonlijk afgestemde oren. Hij denkt er eerst het zijne van. En zegt er tenslotte het zijne van. Met zijn eigen, heel persoonlijk gestemde tong. Hoe kunnen wij scherpe kritiek, geklets en gedachteloze opmerkingen in de gemeente vermijden? Wanneer wij beginnen anders te luisteren naar verhalen over zaken en personen. Wanneer wij God bidden onze oren te openen tot het goede luisteren. Wanneer wij Christus toestaan onze oren af te stemmen op het evangelie. Wanneer het in uw oren

klinkt hoe God – ondanks alles – u liefheeft en de medebroeder of zuster liefheeft, zult u met andere oren luisteren naar verhalen over die broeder of zuster. Hoe kunnen wij kritiek en geklets in de gemeente vermijden? Wanneer wij God bidden onze tong te willen vrijmaken tot het goede spreken. Wanneer wij Christus toestaan onze tong te willen afstemmen op de toonhoogte van het evangelie.

Het boekje ‘Operatie Agapè’ stelt dat bij de liefde voor elkaar de voorbede voor elkaar hoort. Wanneer kun je voor iemand bidden? Niet eerder dan dat je echt naar hem geluisterd hebt. Zo naar hem geluisterd hebt dat zijn verhalen je voor de innerlijke noodzaak plaatsen voor hem te bidden. Daar heb je heel gevoelige oren voor nodig! Oren die door Christus tot dit horen zijn geopend. Wanneer kun je voor een ander bidden? Je praat zo gemakkelijk met je buurman over ouderling x. Maar over ouderling x met God spreken is zo moeilijk. Wanneer we voor iemand willen bidden moeten we God gelegenheid geven onze tong daartoe vrij te maken. We moeten Christus toestaan onze tong af te stemmen op de toonhoogte van het evangelie. Het boekje ‘Operatie Agapè’ roept ons op elkaar in liefde te bemoedigen. Wanneer kun je een ander bemoedigen? Wanneer kun je iemand die in de gemeente teleurstelling of verdriet te verwerken heeft gekregen een woord toevoegen dat hem troost? Wanneer kun je iemand die het niet meevalt iedere maand zijn ‘Zaaiers’ te verspreiden een woord toevoegen dat hem kracht en moed geeft? Niet eerder dan dat jezelf het goede woord hebt gehoord. Het goede woord. Dat is: Het evangelie, het enige woord ter wereld dat bij machte is te troosten, kracht en moed te geven. Een ander bemoedigen begint met zelf te luisteren naar Gods woord van bemoediging. En het eindigt ermee over dit woord tot een ander te spreken.

U kent allen het lied ‘Door de wereld gaat een woord en het drijft de mensen voort’. Dat woord is het woord van Gods liefde, de boodschap van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Christus opent doven de oren voor dit woord. Zodat zij ook met andere oren gaan luisteren naar de overige verhalen die de ronde doen. Christus maakt stommen de tong vrij om dit woord van Gods liefde te spreken. En om op de toonhoogte van Gods liefde tot en over anderen te spreken. Heeft Christus zo uw oren geopend en uw tong losgemaakt?

Amen.